BOSNIĆ

ALTERNATIVA

Knjiga zdravlja

ELEKTRONSKA BIBLIOTEKA

Ahmed Bosnić

KNJIGA ZDRAVLJA

Moći alternativnih terapija

ELEKTRONSKA BIBLIOTEKA

Dragulj orijentalne medicine

Cudesni med Avicenna

“Iz utroba njihovih izlazi pice razlicitih boja, koje je lijek ljudima. To je, uistinu, dokaz za ljude koji razmisljaju.” (En Nahl, 69)

Postujuci ovaj kur’anski ajet Ibn Sina Avicenna, autor cuvenog “Medicinskog kanona” (al-Qanun fi’l-tibb), smatrao je med jedinstvenim lijekom za dusu i zdravlje. Kao luconosa arapske medicinske skole (savremenici su ga nazivali “carem medicine”), on je - koristeci med i kur’anske ajete, blagotvorne zikre i sufijske tajne obrede – spravljao ljekovite medne preparate cudesnih svojstava, za koje se pricalo da su u stanju cak i mrtve da ozivljavaju! Naravno da tu ima pretjerivanja, ali medni preparat, koji je kasnije po njemu dobio ime, zasigurno je jedan od najcudesnijih eliksira i stoljecima se smatrao najdjelotvornijim lijekom za dusevne bolesti.

Misterija duse

Kao najveci mislilac i filozof svog vremena, Ibn Sina Avicenna je bio svjestan cinjenice da fizicko tijelo predstavlja samo jednu dimenziju ljudkog bica, nikako i jedinu. Tijelo bez duse samo je bezvrijedni oklop koji stari i hrda. Vitalnost i zivot daje mu dusa, ali ni ona ne moze opstati i samostalno djelovati. Bez tijela i svega onoga sto sacinjava ljudski organizam, ljudsko bice nije kompletno. Zajedno, u skladnim i harmonicnim odnosima, mogu stici do zvijezda!

Avicenna je istrazivao materiju, ali ga je vise interesirala dusa, spoljni uticaji na nju, ali i njeni uticaji i dometi. Zasto je ljudska dusa tanana i osjetljiva poput zice na harfi? Otkud dusevna bol, potistenost, euforija, histerija...? sta se desava sa dusom kada se covjek pocne ponasati neprirodno; kada izgubi razum i svijet pocne dozivljavati kao prizore u iskrivljenim ogledalima? Kako? Otkud? Zasto?

Pokusavajuci da prodre u tajnu cudesnih sila, da istrazi misticne uticaje zvijezda i magijske hamajliskih moci zapisa, da sagleda domete djelovanja duha na tijelo, uspio je da pronikne u mnoge tajne koje istrazuju i savremena znanost. U svemu tome nadahnuce je dobijao u svetim knjigama, ponajvise u Kur’anu Casnom.

© www.bosnic.com

Avicennino puno ime je Abu ‘Ali al-Husayn ibn ‘Abd Allah ibn ‘Ali ibn Sina. Abu ‘Ali je njegov nadimak. Mozda njegove titule “Ucitelj i Voda” najupecatljivije govore o njegovom ugledu i prominentnom polozaju u sferi ucenosti i njegove visoke politicke pozicije vezira. Ovo korespondira sa njegovim drugim zvanjima al-Hakim i al-Wazir. Takoder je bio poznat i kao Hujjat al-Haqq (Dokaz Istine).

Cuvena djela

Ibn Sina je roden 980. godine u Afshanahu, nevelikom mjestu nadomak Buhare. Sa deset godina je zavrsio studij Kur’ana i islamske literature, a sa osamnaest ostale znanstvene discipline, ukljucujuci i islamsko pravo, astronomiju, medicinu, logiku i filozofiju. Njegov ogromni doprinos u raznolikim granama ucenosti rezultiran je nevjerovatnom memorijom koja mu je omogucavala da napamet nauci, primjerice, Kur’an i Aristotelovu “Metafiziku”. Njegovi savremenici svjedoce da je najteze znanstvene i filozofske probleme rjesavao u snu; “unutarnjom odredenoscu koja je generirala fascinantnu fizicku i intelektualnu energiju”. Broj djela koja je napisao (izmedu 100 i 250), te sadrzaj i kvalitet njegovih djela i doprinosa prakticnoj medicinskoj znanosti otkrivaju zacudujuci stepen intelektualne i strucne kompetentnosti.

Jos od malih nogu Ibn Sina je znanje zahvatao iz raznolikih izvora, kriticki selektirajuci ono sto je prema njemu bilo zanimljivo i vazno. Njegova majvaznija djela su “Al-Qanun fi’l-tibb” (Medicinski Kanon), “Al-Shifa’” (Ozdravljenje), “Al-Najah” (Spasenje), “’Uyun al-hikmak” (Izvori mudrosti), “Danishnamayi ‘ala’i” (“Knjiga Znanosti” posvecena ‘Ala al-u) i “Al-lsharat tua’l-tanbihat” (“Knjiga o ukazanjima i misaonim poticajima").

Cuveni “Medicinski kanon”, zasigurno najvaznije djelo iz vremena u kome je zivio Ibn Sina, sastoji se od pet dijelova. Vise puta je prevoden na latinski jezik i vise od pet stoljeca (od 11-17 st.) smatran je najvaznijim medicinskim izvorom kako na Istoku, tako i na Zapadu, a i dan danas predstavlja primarni izvor islamske medicine.

Kur’an i med

Njegovi eseji i poeme, kao sto su “Poslanica o tajnama Sudbine”, “Esej o ljubavi”, “Kasida o dusi”, “Postignuce srece”..., samo su djelici njegovih razmisljanja i istrazivanja svijeta metafizike. Vjerovao je da se nista na svijetu ne desava slucajno i da se u snu mogu sagledati neke nevidljive stvari, pa cak zaviriti u buducnost. Smatrao je da razumnim ljudskim

© www.bosnic.com

bicima stoji na raspolaganju jedan neiscrpni potencijal, nazvao ga je “snagom (energijom) zamisljanja”, nekom vrstom “unutarnjeg glasa”, cije sugestije i zapovijedi tijelo mora postovati i izvrsavati, “jer ta snaga moze isto tako iscijeliti bolesnika, kao sto moze zdravog covjeka oboriti na bolesnicku postelju”!

I jos nesto: za Avicennu ta snaga ima mogucnost “actio in distantia”, djelovanje na daljinu, ali nije rijec samo o izazivanju pshickih fenomenima, vec o energiji koja je kadra pokrenuti i neko materijalno tijelo. Ta nevidljiva snaga nije nista drugo do dusa, koja suvereno vlada svijetom materije!

Kao izvanredni poznavalac Kur’ana, nesumnjivo genijalni Ibn Sina nije dvojio o strukturi nase stvarnosti, o uzajamnom prozimanju materijalnog i duhovnog svijeta, te o postojanju duhovnih bica i njihovim stalnim pokasijma da uticu na covjeka i njegovo zdravlje. Potvrde za to nalazio je u svakodnevnom zivotu, jer su na njegova vrata kucali mnogi dusevni bolesnici, trazeci da im pomogne i da ih oslobodi od zlih duhovnih napasnika. “Covjek je svakodnevno izlozen atacima sejtana i dzinna”, zapisao je jednom prilikom Avicenna. “Njihovi napadi su raznovrsni i opasni i mogu biti mnogo pogubiji i razorniji od svake fizicke bolesti...”

Niko ne zna kada je i kako dosao na ideju da poveze dvije najblagotvornije stvari na svijetu – Kur’an i med – i da spravi jedinstveni preparat na svijetu, koji je – kako se u praksi pokazalo – imao cudesna svojstva i moci iscjeljivanja.

© www.bosnic.com

Tajne skrivene u prirodi

Riznica zdravlja

Ima jedna floskula, omiljena medju narodnim vidarima i iscjeliteljima, koja kaze da se u prirodi skrivaju i svi lijekovi svijeta. Dovoljno je poznavati blagotvorna svojstva bilja i zdravlje je zagarantirano!

Arenaissance cvjeta sirom Amerike i u mnogim krajevima svijeta. Mnogi je ne razlikuju od trave ili korova, a u njoj se, zapravo, skriva prava mala riznica zdravlja. Uostalom, slicno je i sa mnogim drugim biljkama, koje rastu tu, pored nas, na dohvat nasih ruku. Dovoljno je poznavati njihova blagotvorna svojstva, vrijeme kada se beru i nacin upotrebe. Sve ostaklo je formalnost...

Postoji i druga mogucnost, svratiti u biljnu apoteku ili u neku specijaliziranu prodavnicu gdje se prodaju proizvodi radeni na bazi prirodnih svojstava nekih biljaka. Takvih je prodavnica u svijetu sve vise, a pored biljnih smjesa za cajeve, tamo mozete naci bezbroj proizvoda, koji poticu direktno iz Bozije baste.

Tu su mirisi, losioni, ruzevi, samponi, preparati za kosu i slicni produkti, koji kupcima obecavaju krepku, mirisnu i neprolaznu ljepotu. Sve vise je i prodavnica iz kojih vas mame peciva, kolaci, sokovi, pekmezi, namazi i slatkisi cudesnih mirisa i okusa s kojima - tvrde proizvodaci - u organizam unosite najvredniji dio prirodnog blaga.

Cudesna svojstva

S druge strane, posljednjih su decenija kemicari, koji rade u industriji, otkrili najvrednije odlike mnogih biljaka. Iz smedih bobica "jojobe" oni znaju kako ce dobiti vostano ulje gotovo identicnih svojstava kao i preskupo ulje dobijeno iz kitovog sjemena. Jedna vrsta Euphorbia je i korov poznat pod imenom Gopher. Ima je svugdje i tesko ju je iskorijeniti.

No, posljednjih godina od nje se dobijaju mlijecne tecnosti pune hidrokarbonata, koje u rafinerijama nafate sluze kao izvanredna zamjena za nepreradeno ulje i benzin. Zbog toga je valjda i nazivaju - benzinska biljka!

Ali, bilje se sve vise koristi i u svakodnevnoj ishrani. Mnogi jelovnici u specijalnim restoranima nude velik izbor jela u kojima su zbog svoje ljekovitosti, ukusa i mirisa, ukljucene nebrojne biljke.

© www.mosnic.com

"Jednom sam imao priliku da uzivam u 'grckoj veceri' - kaze ugledni znanstvenik dr. R. V. Smit (R. W. Smith) - "u kojoj su se na trpezi nasle mnoge biljke. Za predjelo smo imali crveno obojeni kavijar, pomijesan sa krem-sirom, limunovim sokom, sjeckanim crvenim lukom, persunom, origanom i sve to umotano u grcko pecivo. Janjeci kebab bio je mariniran u maslinovom ulju, vinu, limunovom soku, ruzmarinu, origanu, majcinoj dusici, bijelom luku i majoranu. Uz to je serviran pilav od rize s jogurtom, koprom i nanom. Dodaci salati od nekoliko vrsta sira su bili: bosiok, majcina dusica, origano, bijeli luk, paprika, paradajz, persun i nana. Za dezert su posluzeni kolaci od meda i putera, prekriveni usecerenim laticama mirisljavih ruza. U jednom jedinom izvanredno ukusnom jelu , kojem nazalost nisam zapamtio ime, bilo je tuce razlicitih biljaka cije su arome covjeku poznate od najranijih vremena. Sve skupa, bila je to vecera za Bogove!..."

Biljka za sjecanje

Odusevljen gurmanskim specijalitetima, kojima su mnoge biljke davale izvanredni ukus i miris, dr. Smit je napravio malu analizu onoga sto je tu noc jeo u "grckoj veceri".

Persun: Bogat izvor zeljeza i vitamina A, C i E; biljka mediteranskog podrucja poznata i prastanovnicima Grcke, koji su persun smatrali svetom biljkom. Rimljani su ga servirali kao ukras i za poboljsavanje kakvoce hrane. Bili su uvjereni da ce ih odrzati trijeznim na svakodnevnim bakanalijama. Engleski kralj Henri VIII (Henry) je smatrao da nista ne poboljsava ukus ribe kao marinada od persuna i maslinovog ulja. Danas je persun nezamjenjiv zacin u gotovo svim kuhinjama svijeta!

Ruzmarin: "Ruzmarin, to je za sjecanje!" - napisao je sekspir (Shakespere) u Hamletu, misleci na kicenje svatova mirisljavim grancicama ruzmarina, ovog vjecnog simbola neuvehle ljubavi. Travari preporucuju ruzmarin kao izvanredno sredstvo za okrepljenje i olaksavanje bolova. "Mirisite ga cesto", preporucuje mozda najpoznatiji prirucnik ljekovitog bilja Banckes Herball, stampan u Londonu 1525. godine, i dodaje - "Odrzace vas mladim!"

Bosiok: Iako ga njegov prodorni prijatni miris cini jednom od najpopularnijih biljaka na svijetu, bosiok ima kontraverznu povijest. U Hindu religiji, on je posvecena biljka. Preuzeta je u Srednjem stoljecu od europskih travara, koji su - zacudo - strahovali od bosioka kao od uzgajatelja opakih skorpiona. Danas se koristi u raznim oblicima,

© www.bosnic.com